

MIHAI TUN
cabinet de avocat

Iași, 700400, str. Otilia Cazimir 15, bl. 1, ap. 1
E-mail: avocattun@yahoo.com
Fax: 0332.457.126

Către Comisiile de Disciplină din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, avocat MIHAI TUN, membru al Baroului Iași, cu domiciliul procedural ales pentru această procedură în municipiul Iași, str. Otilia Cazimir nr. 15, bl. 1, ap. 1, la Cabinet de avocat Mihai Tun, în temeiul art. 45 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, sesizez Inspekția Judiciară cu privire la fapte ale domnișoarei judecătore BIVOL MIHAELA, din cadrul Tribunalului Suceava, care ar putea constitui abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c din Legea nr. 303/2004, și solicit cercetarea disciplinară a domnișoarei judecătore.

În fapt, în dosarul nr. 1132/45/2011* al Tribunalului Suceava îi acord asistență juridică inculpatului Ciureanu Ioan Adrian.

După ce a fost admisă cererea de recuzare a judecătorului căruia i-a fost repartizat aleatoriu dosarul, cercetarea judecătorească a fost efectuată de domnișoara judecătore Bivol Mihaela, care a avut un comportament agresiv față de avocați și față de inculpați încă de la început, fapt care a generat tensiune, a fost de natură a-i timora pe participanții la procesul penal și a afectat buna desfășurare a procesului, inclusiv încrederea în actul de justiție.

Președintele de complet Bivol Mihaela manifestă o atitudine nedemnă față de avocați, folosind un limbaj și o mimică agresive, cu expresii din stradă, manifestând tendința de a-i ironiza și folosind orice prilej de a duce în derizoriu importanța avocatului pentru inculpați. Într-o astfel de manifestare, pe care o consider nedemnă pentru un judecător, Președintele de complet Bivol Mihaela a condiționat la un moment dat acordarea cuvântului de gestul ridicării mâinii, precum școlarii. De altfel raporturile judecător – avocat sunt corespunzătoare raporturilor profesor – elev pentru domnișoara judecătore Bivol Mihaela, având în vedere și faptul că i-a comparat pe avocați cu școlarii.

Periodic, Președintele de complet Bivol Mihaela ține discursuri despre eforturile pe care le face să înțeleagă aspectele cauzei și despre lipsa ajutorului avocaților, ba chiar a interesului contrar al acestora, precum și despre regulile de desfășurare a procesului în ședința sa (*n.n. altele decât regulile prevăzute de Codul de procedură penală*), ajungând la avertizarea categorică a avocaților, în sensul că orice încălcare a regulilor stabilite de Președintele completului va atrage aplicarea sancțiunii cu amenda maximă, de 5.000 de lei.

Or, atitudinea de despot, așa cum este cea a Președintelui de complet Bivol Mihaela, nu este compatibilă cu regulile de conduită ale unui judecător, prevăzute în art. 4 alin. 1 și în art. 90 din Legea nr. 303/2004, în norma nr. 4.1. din *Principiile de la Bangalore*, în art. 5 lit. b, d și e din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în art. 14, 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În discursurile sale periodice, Președintele de complet Bivol Mihaela vorbește despre „*acuzățiile care îi sunt aduse de părți*”, victimizându-se nejustificat, deși rolul său, pe care îl uită frecvent, în opinia mea, este de a soluționa cauza în conformitate cu legea, în mod obiectiv, imparțial, cu profesionalism, cu demnitate, umanism și respectând demnitatea participanților la procesul penal.

Or neconformitatea cu legea a procedurii de judecată a Președintelui de complet Bivol Mihaela este un factor esențial al neîncrederii în actul de justiție.

Iată numai câteva exemple ale procedurii de judecată specială ale Președintelui de complet Bivol Mihaela:

1. Potrivit art. 369 alin. 4 și 5 din Codul de procedură penală, „*notele greșierului pot fi contestate cel mai târziu la termenul următor. În caz de contestare de către participanții la proces a notelor greșierului, acestea vor fi verificate și, eventual, completate ori rectificate pe baza verificărilor din ședința de judecată.*”

În dosarul nr. 1132/45/2011* al Tribunalului Suceava încheierile de ședință conțin informații care nu se regăsesc în notele greșierului, însă instanța a stabilit că nu va admite contestații cu privire la notele greșierului, în vederea completării, ci va permite inculpaților să conteste încheierile, fără a exista o normă juridică privitoare la contestarea încheierilor de ședință în timpul cercetării judecătorești.

Pe de altă parte, inculpații și avocații lor nu au acces la înregistrarea audio a ședințelor de judecată, fapt care rezultă din respingerea cererilor de eliberare a unor copii ale acestor înregistrări audio, astfel că refuzul instanței de a admite contestații împotriva notelor grefierului, dublat de dispoziția ca inculpații să conteste încheierile, nicidecum notele grefierului, conduce la punerea inculpaților în imposibilitatea de a obține completarea notelor grefierului și corectarea erorilor din încheierile de ședință, neconforme cu notele grefierului.

2. Potrivit art. 378 alin. 1 din Codul de procedură penală și art. 382 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 110 alin. 1 din Codul de procedură penală, instanța de judecată este obligată să îl lase pe inculpat să arate ceea ce știe despre faptă, fără dirijarea sensului declarației prin întrebări.

Audierea inculpaților în dosarul nr. 1132/45/2011* este făcută după alte reguli, declarațiile inculpaților fiind rezultatul întrebărilor instanței de judecată, formulate în logica rechizitoriului, fapt a cărui gravitate este amplificată de necunoașterea multor aspecte importante și înțelegerea defectuoasă a altora, astfel cum am putut remarca inclusiv pe parcursul audierii martorilor de la termenul din data de 07 octombrie 2015.

Toate contestațiile inculpaților privitoare nelegalitatea audierilor au fost respinse.

3. Potrivit art. 110 din Codul de procedură penală, la care face trimitere art. 382 din Codul de procedură penală, „în declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat”.

În cazul de față, instanța de judecată a combinat ascultarea cu interogarea, rezultând o declarație cu accente puse pe situațiile preluate de instanță din rechizitoriu, în cuprinsul căreia nu se regăsesc întrebările adresate de instanță, inducând impresia că relatarea inculpatului a fost liberă.

Toate contestațiile inculpaților privitoare nelegalitatea audierilor au fost respinse.

4. Potrivit art. 122 alin. 2 din Codul de procedură penală, la care face trimitere art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, „martorul este lăsat să

declare tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările de fapt pentru dovedirea cărora a fost propus, apoi i se pot adresa întrebări".

Audierea martorilor în dosarul nr. 1132/45/2011* este făcută după alte reguli, declarațiile inculpaților fiind rezultatul întrebărilor instanței de judecată, formulate în logica rechizitoriului, fapt a cărui gravitate este amplificată de necunoașterea multor aspecte importante și înțelegerea defectuoasă a altora, astfel cum am putut remarca inclusiv pe parcursul audierii martorilor de la termenul din data de 07 octombrie 2015. În plus, repetarea insistentă a unor întrebări denotă o părere deja formată sau dificultate în înțelegerea problematicei cazului.

Edificatoare în legătură cu aceste aspecte este înregistrarea audio de la audierea martorei Bota Izabela.

5. Potrivit art. 110 din Codul de procedură penală, la care face trimitere art. 381 alin. 1 din Codul de procedură penală, prin intermediul art. 123 alin. 1 din Codul de procedură penală, „în declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat”.

Președintele de complet Bivol Mihaela a afirmat în ședințele de judecată că îi va asculta pe martori doar prin întrebări. Toate contestațiile inculpaților privitoare nelegalitatea audierilor au fost respinse.

În consecință, deși declarațiile martorilor reprezintă în fapt răspunsuri reformulate de Președintele completului la întrebările acestuia, în declarații nu au fost consemnate întrebările instanței de judecată, inducându-se impresia că declarațiile sunt urmarea relatării libere a martorilor.

Ignorarea totală a cererilor, observațiilor, criticilor, contestațiilor avocaților inculpaților privitoare la încălcarea regulilor procedurale privind cercetarea judecătorească, deci la încălcarea principiului legalității procesului penal, inclusiv a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare efectivă a fost dublată de amendarea avocaților pentru solicitări de a primi cuvântul pentru cereri.

Președintele de complet Bivol Mihaela chiar i-a amenințat pe avocați cu amenzi maxime dacă solicită cuvântului pentru cereri, inclusiv privitoare la consemnări greșite în declarațiile martorilor.

Această atitudine nedemnă pentru un judecător le induce inculpaților ideea că trebuie să renunțe la serviciile avocaților care îi asistă.

În mare măsură din cauza nerespectării prevederilor legale cu privire la audieri de inculpați și de martori, dar și din cauza confuziilor președintelui de complet privind aspecte tehnice ale cauzei, ședințele de judecată sunt foarte lungi, ajungându-se până la 12 ore, astfel că în ultimele ore ale audierilor scade coerența, puterea de concentrare a participanților la proces, cu consecințe asupra actului de justiție și asupra sănătății participanților la proces.

La ședința din data de 07 octombrie 2015 am ajuns în situația de a fi nevoit să părăsesc ședința de judecată în jurul orei 19:45, după ce instanța de judecată a respins cererea de amânare, hotărând că va continua cercetarea judecătorească începută la ora 10:00, prin audierea unui martor, act procesual care nu putea dura mai puțin de trei ore. Am avut nevoie de tratament medical de urgență pentru stabilizarea stării de sănătate, însă comentariile și amenințările instanței nu au lipsit, ca și o amendă judiciară de 5.000 de lei pentru mine și de 1.000 de lei pentru „avocatul din oficiu” al clientului meu, căruia instanța de judecată îi cere să asiste la cercetarea judecătorească, indiferent de durata ședinței de judecată, chiar dacă delegația sa a încetat de la începutul procesului, conform art. 91 alin. 4 din Codul de procedură penală, când am depus la dosar împuternicirea avocațială și m-am prezentat la proces, ca avocat ales al inculpatului Ciureanu Ioan Adrian, fără să fie necesară prezentarea unui avocat din oficiu niciodată.

Nu cunosc un caz similar de la Tribunalul Suceava, în care ședințele de judecată să dureze mereu excesiv, avocații din oficiu ale căror delegații au încetat încă de la începutul procesului să fie obligați să participe la fiecare termen de judecată, indiferent de durata ședinței și de faptul prezentării avocatului ales, iar instanța să manifeste atâta agresivitate și intoleranță precum în cazul prezentat succint în prezentul memoriu.

Numai teama de amenzile judiciare cu care au fost amenințați de Președintele de complet Bivol Mihaela îi determină pe avocații desemnați din oficiu să rămână în sala de judecată de dimineața până seara târziu, cu toate că delegațiile lor din oficiu au încetat de la începutul procesului, conform art. 91 alin. 4 din Codul de procedură penală.

Or un judecător care face actul de justiție într-o asemenea modalitate de aplicare a legii și de relaționare profesională cu ceilalți participanți la procesul penal, inclusiv cu avocații aleși și cu avocații care nu mai au nicio obligație profesională în proces, generează neîncredere în actul de justiție și în mecanismele de autoreglare a corpului profesional al magistraților, care acceptă în interiorul său manifestări precum cele descrise succint mai sus.

Apreciez că modul personal al domnișoarei judecătoare Bivol Mihaela de a realiza actul de justiție, incompatibil cu legea și cu regulile de conduită profesională obligatorii necesită intervenția Consiliului Superior al Magistraturii, prin aplicarea unei sancțiuni disciplinare pentru domnișoara judecătoare Bivol Mihaela, în acord cu jurisprudența constantă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Avocat Mihai Tun